Не лякайсь, що і досі хмари,
Страх з гори на все навис,
Що навкруг погрози й свари
І притихло поле й ліс;
Не лякайсь, що темні ночі
Засліпили кволим очі,
Руки впали в немощних
І несміливий затих!

Там, де хмари, там і бурі:
Вдарить буря й розімчить
Всі страховища похмурі,
І засяє знов блакить,
Засміється, ясно гляне, —
Все прокинеться приспане,
І воскресне пишний день
Праці, щастя і пісень...

Все, що чується на силу, —
На порозі кращих літ
Вгору голову похилу
Підведе і сміло в світ!
Все нечисте, нице, темне,
Все гнітюче, все нікчемне,
Все, що живить рабський страх, —
Все розіб’ться на прах.

Майте ж прапором, надії!
Знов озвись, оживши, сміх!
Ділом стануться всі мрії
Літ найкращих молодих!
Воскресайте, сонця діти,
Розсипайте щастя квіти, —

Хай сміється всім блакить
І звитязький спів дзвенить!